

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.516/2018/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Törőcsik Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – az Ugrinné dr. Katona Klára ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2018. május 23. napján kelt 15.P.20.069/2018/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes az alperesi vadásztársaság tagja.

Az alperes fegyelmi szabályzatának 3. § 1. pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki – többek között – a vadászatra, a vadgazdálkodásra, valamint a lőfegyverekre vonatkozó jogszabályok rendelkezéseit megszegi, továbbá a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának, más szabályzatának előírásait, közgyűlésének határozatait, az intézőbizottság döntéseit nem tartja meg. Fegyelmi büntetés – egyebek mellett – a tag társaságból való kizárása. A vadásztársaság fegyelmi bizottságának hatáskörébe tartozik a vadásztársaság tagja elleni elsőfokú fegyelmi eljárás lefolytatása. A szabályzat 11. §-a előírja, hogy a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően vizsgálni kell a cselekmény elévülését. Elévült a cselekmény akkor, ha a fegyelmi vétség elkövetése óta egy év már eltelt, vagy a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlójának több mint egy hónapja tudomása van.

Az alperes elnöke 2017. május 16-án 5/2017. számú határozatával a felperes ellen fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el. Az első fegyelmi tárgyalásra 2017. május 31-én került sor, amin a felperes megjelent. Átadott írásbeli véleménye szerint idézése szabálytalan volt, mert az nem részletezte az elkövetett fegyelmi vétséget. Erre figyelemmel kérte a tárgyalás elhalasztását, majd távozott. Ezt követően a fegyelmi bizottság a megidézett és megjelent tanúkat hallgatta meg. Az erről készült jegyzőkönyvet a felperes jogi képviselőjének a következő, 2017. június 20-án megtartott fegyelmi tárgyaláson adták át. A harmadik, 2017. július 20-án folyt fegyelmi bizottsági ülésen megjelent a felperes és jogi képviselője is, az írásbeli jegyzőkönyv számukra 2017. szeptember 22-én került kézbesítésre.

A fegyelmi bizottság a tárgyalásokon tanúkat hallgatott meg, akik részletes előadásokat tettek a felperes személyét, viselkedését illetően:

(Tanú 1) tanú szerint a felperes több esetben mások jelenlétében őt valótlannul meggyanúsította. Legutóbb 2017. május 13-án a társaság székhelyén illetve őt ilyen kijelentésekkel, ezt megelőzően a 2017. március 24-i közgyűlésen hangzottak el hasonlóak.

(Tanú 2) tanú előadta, a felperes folyamatosan a vadásztársaság ellen cselekszik, fenyegetőzik, vádaskodik. Véleménye szerint nincs olyan ember, akivel jóban lenne. Folyamatosan lejárató kampányt folytat a vadásztársasággal szemben.

(Tanú 3) tanú a 2017. május 31-i meghallgatáson azt mondta: „az időpontját nem tudom megmondani, de elmúlt már egy jó hónapja, lehet több is, hogy (...) megfenyegetett, amennyiben zűrös ügyeim vannak a vadásztársaságnál, azonnal lépjek ki (...)”.

(Tanú 4) tanú úgy nyilatkozott, hogy két évvel ezelőtt volt közöttük vita, egyébként másoktól hallott a felperes fenyegetéseiről.

(Tanú 5) tanú szerint a felperes beteg, „amit a társaságnál művel azért mindenki utálja, feljelentget, szitkozódik”.

(Tanú 6) véleménye szerint a felperes konzekvensen állítja, hogy a vadásztársaságot „szétlopják”, ehhez képest viszont folyamatosan megszegi a vadászati szabályokat, a telepre engedély nélkül jár be.

A fegyelmi bizottság 2017. július 20-án kelt 6/2017. (07.20.) számú határozatával a felperessel szemben az általa elkövetett fegyelemsértés miatt a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak szerint 2017. szeptember 1. napjától határozatlan időtartamra a vadásztársaság soraiból kizárta. Indokolása szerint a 2017. május 31-én, június 20-án és július 20-án megtartott fegyelmi tárgyalásokon meghallgatott tanúk egybehangzó nyilatkozata alapján azt állapította meg, hogy a felperes a vadásztársaság tagjaként magatartásaival fegyelmi vétséget valósított meg, a vadásztársaság tagjait és alkalmazottait alaptalanul megvádolta, közösségellenesen viselkedett. A határozat hivatkozott **(tanú 1)** vallomására, aki a felperes kifogásolt magatartásait 2017 tavaszára, illetve május 13-ra tette. **(Tanú 2)** tanú szerint az általa előadottak 2017 tavaszán történtek. **(Tanú 3)** ugyancsak úgy emlékezett, hogy 2017 áprilisában fenyegette meg őt a felperes. **(Tanú 4)** vallomásából kiemelte a mintegy két évvel korábbi eseményeket, valamint a 2017 tavaszi közgyűlésen tapasztaltakat. **(Tanú 5)** és **(tanú 6)** tanúk vallomása alapján az elmúlt időszak, illetve az utóbbi évek eseményeit taglalta.

A fegyelmi bizottság álláspontja az volt, hogy a tanúk által elmondottakat a felperes hitelt érdemlően nem tudta megcáfolni, ezért megállapította, a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt fegyelmi vétséget megvalósította, olyan magatartást tanúsít, mely miatt vadásztársai vele együtt vadászni nem kívánnak. A bizottság utalt arra is, hogy 4/2017. (04. 12.) számú határozatával a felperessel szemben már fegyelmi büntetést szabott ki, eszerint vadászati jogát egy évre felfüggesztették és a vadászrészt tőle megvonták.

A döntés ellen a felperes fellebbezett. Az alperesi közgyűlés 18/2017. (09.15.) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A közgyűlés határozatát a felperes október 4-én vette kézhez.

A felperes keresetében kérte az alperes 18/2017. (09. 15.) számú közgyűlési határozatának a társaság fegyelmi bizottsága 6/2017. (07.20.) számú határozatára is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Előadta, a fegyelmi szabályzat 11. §-a szerint a határozat indokolásában felsorolt, a kizárás alapjául szolgáló magatartások vizsgálata elévült. A hivatkozott tanúk 2017 tavaszára, áprilisára, illetve az azt megelőző időszakra tettek tényelőadásokat, ezek azonban már nem vizsgálhatók. Érvelt azzal is, hogy a fegyelmi szabályzat 14. § (2) és (3) bekezdései alapján a jegyzőkönyv valamennyi oldalát a jelenlévő eljárás alá vont személlyel külön alá kell írni, ami nem történt meg. Állította, a 2017. július 20-i tárgyalási jegyzőkönyvet jelentősen megkésve kapta

meg, ezzel sérült védelemhez fűződő joga. Végül kifogásolta, hogy a fegyelmi határozat indokolása az állításait nem részletezte, nem vizsgálta ki és nem utalt az elévülés értékelésére sem.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a fegyelmi jogkör gyakorlójának a fegyelmi tárgyalás elrendelését megelőző 30 napon belül jutott tudomására a felperesi fegyelemsértés. S még ha van is olyan cselekmény, amely elévült, a tanúk egyéb, el nem évült eseményekre is utaltak, amik ugyancsak megalapozzák a fegyelmi vétség megállapítását. Nem vitatta, hogy a 2017. július 20-i tárgyalási jegyzőkönyvet a felperes késve kapta meg, azonban arra hivatkozott, a felek jogi képviselői között folyt telefonos kapcsolattartás eredményeként a tárgyalás hanganyaga elektronikus úton kézbesítésre került. A jegyzőkönyvet a jelenlévők valamennyien aláírták, kivéve a felperest, aki azt minden esetben megtagadta. Állítása szerint a felperes tárgyalási előadásai nem függték össze a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló cselekményekkel, ezért azok kivizsgálása és a határozatban való rögzítése szükségtelen volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperesi vadásztársaság közgyűlésének 18/2017. (09. 15.) számú határozatát – a vadásztársaság fegyelmi bizottságának 6/2017. (07. 20.) számú határozatára is kiterjedően – hatályon kívül helyezte. Indokolásában a Ptk. egyesületekre vonatkozó rendelkezéseinek ismertetését követően rámutatott, érdemben vizsgálni kellett a fegyelmi eljárás lefolytatásának időpontjában hatályos alperesi alapszabályt és a fegyelmi szabályzat vonatkozó rendelkezéseit. Egyenként áttekintette a határozat indokolásában felsorolt és a döntés alapját adó tanúvallomásokat. Megállapította, hogy **(tanú 1)** a 2017. március 24-i közgyűlésen és a május 13-án elhangzottakat kifogásolta. A közgyűlésen – nem vitásan – a fegyelmi jogkör gyakorlója jelen volt, így az elhangzott kijelentések elévülés folytán a május 16-án elrendelt fegyelmi eljárás alapjául nem szolgálhatnak. A május 13-i megnyilatkozást a felperes vitatta és a tanú vallomását más személy sem erősítette meg. **(Tanú 2)** ugyanakkor egy folyamatot írt le vallomásában, mely több évre nyúlik vissza. Elfogadta azt a felperesi hivatkozást, hogy mivel a tanú általános kijelentései egy hosszú folyamatról szóltak, kizárt, hogy arról a vezetőség ne tudott volna. Azt is kétségesnek ítélte, hogy ezek a fegyelmi eljárás megindításához képest egy éven belül történtek volna. **(Tanú 3)** előadását részben ugyancsak nem találta bizonyítottnak, másrészt az általa említett eseményekről megállapította, hogy azok a fegyelmi eljárás megindítása utáni időpontra esnek, így annak alapjául nem szolgálhatnak, nem vizsgálhatók. **(Tanú 4)** pedig legalább két évvel korábbi összezőrdülésről tett említést, azt követően személyes kapcsolatuk – állítása szerint – nem volt, csak hallomásból értesült a felperes kifogásolt magatartásairól. Mindezek miatt tanúvallomása a fegyelmi büntetés alapjaként nem fogadható el. **(Tanú 5)** vallomásában egy 2016-i közgyűlésen elhangzott eseményekre utal, így ezek ugyancsak elévültek. Ugyanez a helyzet a vadászati szabályok megszegésével kapcsolatos előadás tekintetében is, melyről a fegyelmi jogkör gyakorlójának szintén tudnia kellett. Úgy értékelte, hogy **(tanú 6)** elfogulatlan tanúnak nem tekinthető, mindemellett ő is olyan korábbi tényekre, felperesi szabályszegésekre utalt, melyek tekintetében az elévülés bekövetkezett. Alaposnak találta a felperes jegyzőkönyvek formai hibájára való hivatkozását is. Álláspontja az volt, a jogsértések megállapíthatók, azonban ezek önmagukban nem olyan súlyúak, hogy a határozat hatályon kívül helyezésére kellő alapot szolgáltatassanak. Mivel azonban az alperes fegyelmi bizottsága, illetve a közgyűlés is határozatát alapvetően elévült cselekményekre alapította, az jogellenes.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Hangsúlyozta, a tagok 2017. május 5-én jelezték a vadásztársaság elnökének a felperes magatartását, emiatt a fegyelmi jogkör gyakorlója az elévülési időn belül indította meg a fegyelmi eljárást. Kifejtette, bár a felperes által elkövetettekről a koronglövészetben ő maga is személyes tapasztalatokat szerzett, ekkor még nem kívánta elrendelni a fegyelmi eljárást, ami szuverén döntési

jogosultsága. Érvelése szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vadásztársaság minden tagja egyhangúan kijelentette, a felperessel nem lehet együtt vadászni, magatartása összeférhetetlen, ezért pusztán eljárási hiba miatt a tagok ilyen helyzetbe nem kényszeríthetők.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján – helyes indokai szerint – helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 3:35. § helyes értelmezése szerint a támadott határozat hatályon kívül helyezését mind a határozathozatal rendjének megsértése, mind tartalma megalapozhatja. Helyesen vizsgálta tehát az elsőfokú bíróság mindenekelőtt azt, hogy a kifogásolt határozathozatal során az alperes a rá irányadó eljárási szabályokat betartotta-e.

Kétségtelen, hogy a tag alapvető kötelezettsége a szervezet céljainak és működésének elősegítése, a többi taggal való együttműködés. Az egyesülettel együttműködni nem tudó, ezáltal céljának elérését veszélyeztető magatartást tanúsító tag tagsági viszonyának a megszüntetése ennek eszközeként a tagkizárás jogintézménye, alkalmazása alapvetően a szervezet érdekeinek védelmét szolgálja. A kizárás tehát a tagsági jogviszony megszüntetésének egy sajátos, szankciós módja, lényegét tekintve a szervezet és a tag szervezeten belüli érdekellentétének megszüntetését célozza. Funkciója, hogy a szervezet meg tudjon válni attól a tagtól, aki együttműködésre nem képes, a tagnak ugyanis jogainak gyakorlása során mindenkor a szervezet érdekeit kell szem előtt tartania. Tagkizárás alapjául azonban csak a létesítő okiratban foglalt esetek szolgálhatnak.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a tag kizárására önmagában nem adhat alapot az, ha a tagok között olyan belső viták alakultak ki, amelyek miatt nem látszik biztosítottak közöttük a harmonikus együttműködés. Ebből pedig az következik, pusztán az, hogy az egyes, tanúként meghallgatott személyekre nézve tett esetleg a felperes sértő kijelentéseket, ezáltal a vadásztársaság tagjai és a felperes között nézeteltérések vannak, a kizárásra nem adhat okot. Ahhoz szükséges, hogy kifogásolt magatartása egyben valamely, a kizárás alapjául szolgáló, a létesítő okiratban vagy jogszabályban nevesített fegyelmi vétséget is megvalósítsa. E feltételnek megfelelő – nem elévült, egyben az érintett határozatot megelőzően tanúsított – magatartást az alperes bizonyítani nem tudott, a határozatban felsoroltak ilyenként nem értékelhetők.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviselével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapította meg.

Szeged, 2019. január 18.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró

